

בשלח את עמי...

ויהי בשלח פרעה את העם
 (את "ברכת הדרך" שכח לברכם),
 יצאו ממצרים מבית עבדים,
 במדבר הם הרגישו מעט אבודים.

ולא נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 (גם כך הם הרגישו ממש כמו פליטים).
 פן יראו מלחמה ויקבלו פיק ברכיים,
 ומרוב בהלה יחזרו למצרים.

בקיצור, במהלך פשוט ושקוף
 (המסלול כלל סיבוב ואיגוף),
 וייקח משה את עצמות יוסף
 וצירפם לשיירה לקראת המאסף.

וה' הולך לפניהם יומם
 בעמוד ענן מסמן את דרכם.
 וכשחושך יורד והשביל מיטשטש,
 מאיר את הדרך עמוד האש.

לא ימוש עמוד הענן יומם
 ועמוד האש לילה לפני העם.
 סידרו ביניהם לוח משמרות,
 את הדרך במדבר לעם להורות.

אחרי שלושה ימים במדבר,
 פרעה הבין במה מדובר.
 כוח העבודה שלו התפזר,
 לא התכוונו אחריו לחזר.

לעמו אז אמר: "מה זאת עשינו?"
 בנאום לאומה הודה שטעינו.
 ויאסור את רכבו ואת פרשיו,
 שש מאות רכב נסעו אחריו.

וירדפו מצרים אחרי בני ישראל,
 וימצאו אותם בחוף על הצל.
 חונים על הים, כעלה או נוצה,
 הגיעו לדרך שאין לה מוצא.

ויצעקו בני ישראל לשמים:
 "המבלי אין קברים במצרים?
 מדוע לקחתנו למות במדבר?
 האם עכשיו הסיפור כבר נגמר?"

משה התפלא: "אין עוד קושיה?"
 אך מייד התעשת וגילה תושייה:
 "אם תפסיקו לקטר (ואת העישון),
 ה' יילחם לכם ואתם תחרישון".

ויסע עמוד הענן לאחור,
 את מחנה מצרים כיסה בשחור
 ולמחנה ישראל היה הוא לאור,
 כל הלילה בשקט המשיך שם לבעור.

ויט משה את ידו על הים,
 ורוח קדים עזה נשבה שם.
 ויבקעו המים ממש ממולם,
 ויהיו להם חומה מימינם ומשמאלם.

בחור צעיר שקראו לו נחשון,
 באומץ נכנס למים ראשון.
 מאז כל חלוץ נקרא גם נחשון,
 בהמור, למשל, זה אפרים קישון.

האל בחן תלונה לתלונה,
 ניסה לראות את כל התמונה.
 משה הכה במקל על הסלע,
 מים פרצו עם תווית "אֶקְנָה כֶּלֶה".

"מאחר שלחם לא אכלתם מזמן,
 לכם משמים אוריד את הַמָּן".
טעמו כצפיחית בדבש, ולפי חכמים:
 מזון מתוחכם במגוון טעמים.

"ובין הערביים תטפסו עוד שָׁלֵב,
 רציתם בשר? תקבלו את השָׁלוֹ.
 קיבלתם לחם, בשר ומים,
 תפסיקו לקטר מעכשיו כל יומיים".

ויבוא עמלק להילחם עם ישראל,
 ומשה עלה לגבעה להתפלל.
וכאשר ירים משה את ידו -
 האל והצדק יהיו בעדו.

ויקחו אבן וישימו תחתיו,
 ואהרון וחור תמכו בידי.
את זכר עמלק למחות זה נדרו,
 בשבוע הבא נפגוש את יתרו...

איורים: ויקטוריה טורגוד

לתגובות והערות, להזמנות והארות - eyal_lehr@walla.co.il
 53 יוצר מספר - ktav.co.il, <http://masheva.cafe.themarker.com>

ים סוף כאמור לשניים נקרע,
 נס משמים כיצד זה אירע.
 בני ישראל חצו אותו בחורֶכָה,
 ופרעה אחריהם רדף במרכבה.

כשאחרון ישראל מהמים יצא,
 משה במים נגע בקמיצה.
ויָשָׁב הים לפנות בוקר לאיתנו,
 את כל המצרים בלע בבטנו.

אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת ו"ברכת הגומל".
 לפני שבוע החירות רק קמה,
 וכבר מזמרים שירה ומקאמה.

אשירה לה' כי גָּא' ה גָּאָה,
 כל ילד ותינוק בבכי געה.
סוס ורוכבו רמה בים,
 עם ישראל כבר לא מאוים.

אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל
 חמש מילים ב-א' המשפט כלל.
 (בבתי הספר מהילדים מצוֹפָה,
 את "שירת הים" ללמוד בעל פה).

ותיקה מרים אחות אהרון
את התוף בידה לריקוד אחרון.
 כלי הנגינה מאז שריר וקיים,
 ועל-שמה הוא נקרא "תוף מרים".

אחרי החגיגות המשיכו לצעוד,
 השמש הצמיאה אותם עד מאוד.
וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה: "מַה נִּשְׁתָּה?"
 אין קוקה קולה ואף לא כוס תה!"

וגם קיטור על האוכל לא חָסַר:
"במצרים ישבנו על סיר הבשר.
 ושם גם אכלנו **לחם לשובע**,
 ועכשיו? אנחנו אוכלים את הכובע".